

nasze SŁOWO

PARAFIA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ W STALOWEJ WOLI

IV NIEDZIELA WILEKIEGO POSTU

13 (427) 30 MARCA 2025 R.

(do użytku wewnętrznego)

Przypowieść o synu marnotrawnym

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

W owym czasie przybliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie, mówiąc: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi». Opowiedział im wtedy następującą przypowieść:

«Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojcze, daj mi część własności, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonil swoją własność, żyjąc rozrzutnie.

A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie, i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał na służbę do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnie. Pragnął on napęłnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał.

Wtedy zastanowił się i rzekł: „Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu przymieram głodem. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mnie choćby jednym z twoich najemników”. Zabrał się więc i poszedł do swojego ojca.

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: „Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Niebu i wobec ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem”.

Lecz ojciec powiedział do swoich sług: „Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przyprowadźcie utuczone ciele i zabijcie: będziemy ucztować i weselić się, ponieważ ten syn mój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”. I zaczęli się weselić.

Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: „Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone ciele, ponieważ odzyskał go zdrowego”.

Rozgniewał się na to i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: „Oto tyle lat ci służy i nie przekroczyłem nigdy twojego nakazu; ale mnie nigdy nie dałeś koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonil twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone ciele”.

Lecz on mu odpowiedział: „Moje dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, do ciebie należy. A trzeba było weselić się i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się”.

Drodzy w Chrystusie – Siostry i Bracia!

Już w pierwszym zdaniu mojego wielkopostnego przesłania, kieruję zachętę do każdej i każdego, by wykorzystać dany nam przez Boga czas i uczestniczyć w rekolekcjach wielkopostnych. W tym roku, każde rekolekcje mają szczególne znaczenie. Przez dar Roku Jubileuszowego, przybliżają nas bardziej niż kiedykolwiek do tajemnicy Miłosierdzia Boga, urzeczywistnionej w śmierci krzyżowej jedyne-go Jego Syna Jezusa, dla naszego zbawienia. Święty rok, święte rekolekcje, bo i święty jest czas naszej życiowej przemiany. Zasłuchanie się w to co mówi Bóg, bliższe poznanie Jezusa i pokochanie wszystkiego co jest od Boga i co do Boga prowadzi, przyniesie upragnione owoce dobra wtedy, gdy z wiarą i pokorą poddamy się uzdra-wiającej łasce sakramentów, szczególnie Eucharystii i pokuty, zyskując święte odpusty. Wczesnym porankiem młody mężczyzna podróżował tram-wajem do pracy. Był bardzo zaniepokojony, nerwowo spoglądał to na ze-garek, to przez okno, to znów na migocące napisy kolejnych stacji. Na jego twarzy widać było smutek i strach w następstwie myśli o konsekwencjach spóźnienia się do pracy. Gdy tramwaj zatrzymał się na wyczekiwanym przez niego przystanku, szybkim krokiem wyskoczył przez otwierające się drzwi wprost pod koła nadjeżdżającego samochodu. Pisk opon, krzyk ludzi spotęgował całą dramaturgię tej sytuacji. Na szczęście nie doszło do wy-padku. Kierowca zdołał wyhamować w ostatniej chwili. Przez uchyloną szybę zawołał jedynie: człowieku dokąd tak się śpieszysz? W jednym mo-mencie mężczyzna stanął jak wryty a potem powolnym krokiem udał się w stronę przystankowej ławki. Usiadł i niemal pierwszy raz w życiu pomy-słał, po co mi ten pośpiech? Uświadomił sobie, że w jednej chwili jego życie mogło się zakończyć tragicznie. Często podobnie bywa w różnych zdarze-niach, które mają miejsce w naszej codzienności, niezależnie od wieku, zaj-mowanego stanowiska, statusu społecznego czy zamożności. Tak po prostu bywa i nie można dać się wciągnąć bezkrytycznie w ślepy pęd tego świata. Rekolekcje to czas zatrzymania się, zastanowienia się a przede wszystkim przejrzenia się w mądrości Bożego Słowa. To jedyna okazja by właściwie

skorygować współrzędne swojego życia, jeśli byłaby taka potrzeba, to zawrócić, albo po prostu utwierdzić się, że kierunek jest właściwy. Zapraszam więc do osobistego włączenia się i cierpliwej ale skutecznej zachęty innych w przeżywanie tegorocznych rekolekcji. Życzę obfitości natchnień Ducha św. życiodajnego deszczu Bożej łaski i przede wszystkim zbawiennych owoców wiary, nadziei i miłości dla nas wszystkich i tych, których w sercu nosimy.

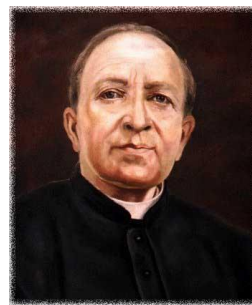
Z błogosławieństwem na te święte dni, dla tych, z którymi się spotkamy i jeszcze bardziej dla łączących się z nami duchowo w doświadczeniu choroby, cierpienia i samotności.

Ks. Sylwester Szvajca CSMA – proboszcz.

PRZECZYSTE OGNIŚKO ŚWIATŁA

OJCZE, ZGRZESZYŁEM (komentarz do Ewangelii)

Dzisiejsza Ewangelia o Synu marnotrawnym napawa wielkim optymizmem. Szansę na dostąpienie Bożego miłosierdzia mają wszyscy – ci, którzy zgrzeszyli i przez swój grzech oddalili się od Ojca, a także ci, którzy trwają przy Bogu, postępują pobożnie, ale na co dzień nie odczuwają Jego obecności i miłości. Wystarczy tylko chcieć wrócić do Ojca.

Wiara jest preczystym ogniskiem światła, jest największym skarbem, bezcennym dobrodziejstwem Bożym, źródłem wszelkiego szczęścia i zbawienia. Pan Bóg przyszedł na ziemię, aby nas nauczyć, jak mamy żyć i działać, i tę zbawienną naukę zostawił tylko w Kościele katolickim, a nie gdzie indziej. Na pierwiastku Bożym, na wierze, należy oprzeć nasze usiłowania i urzadzenia, a wtedy rozwiążą się na naszych oczach najtrudniejsze zagadnienia.

KTO MNIE WIDZI, WIDZI I OJCA

Słońce najbezpieczniej podziwiać przed świtem. Potem nikt z nas, tak zwyczajnie, nie zasłoniwszy oczu, nie może w słońce spojrzeć. Nikt z nas nie może, tak zwyczajnie zobaczyć Boga twarzą w twarz. Niekiedy, jak Mojżesz prosimy Boga: „Pokaż mi swoje oblicze, a w chwilach trudnych myślimy, że On się ukrywa. Bóg jest tak potężną światłością, jest tak intensywnym życiem, jest tak skondensowanym istnieniem, że gdybyśmy chcieli spojrzeć Bogu twarzą w twarz, po prostu byśmy się rozpadli. Popatrzmy więc na Jezusa. On powiedział: Kto Mnie widzi, widzi i Ojca”.

INTENCJA PAPIESKA

Kwiecień:

Aby korzystanie z nowych technologii nie zastępowało relacji międzyludzkich, odbywało się w atmosferze szacunku do każdego człowieka i pomagało stawiać czoła kryzysowi naszych czasów.

WSPOMNIENIA LITURGICZNE W TYM TYGODNIU

31 MARCA

św. Beniamin,
diakon i męczennik

1 KWIETNIA

**bł. Noniusz Alwarez
Pereira,**
zakonnik
św. Hugon,
biskup

2 KWIETNIA

św. Franciszek z Pauli,
pustelnik

3 KWIETNIA

św. Ryszard de Wyche,
biskup

4 KWIETNIA

św. Izydor z Sewilli,
biskup i doktor Kościoła

5 KWIETNIA

św. Wincenty Ferreriusz,
prezbiter
św. Katarzyna Thomas,
dziewica

INTENCJA ZA MIASTO STAŁOWA WOLA:

Kwiecień:

Za duszpasterzy
i parafie w mieście

**Gesty
i postawy
liturgiczne (2)
– Postawa klęcząca.**

Teolog i filozof muszą o Bogu myśleć górną, ale gdy już umęczą się tym górnolotnym myśleniem, najlepiej zrobić, gdy upadną na kolana i pokornie będą się modlić

(bł. Stefan kard. Wyszyński).

Postawa klęcząca już u pogan była uważana za postawę pokutną, ale była także wyrazem głębokiej adoracji, o czym świadczy klękanie przed statuami bogów i cesarów. U Izraelitów i w Nowym Testamencie (Mt 2, 11; Dz 20, 36) postawa ta łączy się z poczuciem małości i grzeszności człowieka wobec Boga. Od XIII wieku, pod wpływem zwyczajów dworskich, kiedy to rycerz klękał przed swoim panem w chwili składania przysięgi, przyjmuje się postawę klęczącą jako postawę adoracyjną, zwłaszcza przed Najświętszym Sakramentem. W dzisiejszej liturgii mszalnej klęczymy podczas **Przeistoczenia** i w czasie **obzędów Komunii świętej**, zarówno, gdy

kapłan ukazuje Hostię i zaprasza do Stołu Pańskiego słowami: „Oto Baranek Boży”, jak i w czasie przyjmowania Ciała Chrystusa. Pamiętajmy, że klękanie jest modlitwą, choćby osoba, która klęczy, nie wypowiedziała do Boga ani jednego słowa. Nie klękajmy nigdy mechanicznie, pośpiesznie i nie dbale. W tę postawę wkładajmy całą swoją duszę, całych siebie. Ten znak nigdy nie może być znakiem pustym, pozbawionym treści.

ks. Dariusz Kielar

**KTO MIŁUJE
CHRYSTUSA**

Kto miłuje Chrystusa, ten kocha Go wszędzie. Miłość potrzebuje stałego wyrazu, a jest nim modlitwa. – to słowa dominikanina ojca Emanuela Działła. Codzienna modlitwa jest wytrwała i cierpliwa, stała i wierna. Tak, jak codzienna miłość wytrwała i cierpliwa, stała i wierna. Codzienna Eucharystia jest szczytem modlitwy i umocnieniem w miłości Jezusa. Codzienna adoracja Najświętszego Sakramentu jest prostą obecnością mojej

miłości w Najświętszej Obecności Jezusa który mnie kocha. Gorzkie Żale – piękne polskie pasyjne nabożeństwo i droga krzyżowa to ciągle szukanie odpowiedzi na najważniejsze pytania. Pytania o życie i śmierć, cierpienie i miłość. Miłość Jezusa idąca przez krzyż i na Golgotę do Zmartwychwstania jest odpowiedzią na najważniejsze pytania – o sens życia i śmierci, cierpienia i miłości.

BK

DROGA KRZYŻOWA

PIĄTEK

dla dzieci: godz. **16.30**

dla młodzieży i dorosłych
godz. **7.30 i 17.15**

NABOŻEŃSTWO O 17.15

PROWADZA:

4 kwietnia

Parafialny Klub Seniora
i Męski Różaniec

11 kwietnia

Chór Parafialny „Soli Deo”

GORZKIE ŻALE

NIEDZIELA – godz. 17.00

W NADCHODZĄCYM TYGODNIU

Wtorek

18.00

Msza św. oraz modlitwa
o uwolnienie
i uzdrowienie
wewnętrzne za przyczyną
św. Michała Arch.

Czwartek

18.00

Msza św.
o powołania kapłańskie i zakonne
oraz do
Liturgicznej Służby Ołtarza

Piątek

Całonocna adoracja
Najświętszego Sakramentu

Sobota

16.15

Męski Różaniec

18.00

Msza św. i nabożeństwo
Pierwszych Sobót Miesiąca

Niedziela

Rekolekcje Wielkopostne

17.00

Gorzkie Żale
i zmiana Tajemnic Różańcowych

**REKOLEKCJE
WIELKOPOSTNE
5 – 9 KWIETNIA 2025**

Rekolekcjonista:

Ks. STANISŁAW KALISZTAN
Rektor W.S.D. Księży Michalitów
w Krakowie

5 KWIETNIA – SOBOTA

Nauka rekolekcyjna
podczas Mszy św. godz. **18.00**

6 KWIETNIA – NIEDZIELA

Nauka rekolekcyjna
podczas Mszy św.:
**7.00; 9.00; 10.30; 12.00; 16.00;
18.00 | 10.00** – kaplica DPS

7 KWIETNIA – PONIEDZIAŁEK

Nauka rekolekcyjna
podczas Mszy św.
godz. **6.00; 10.00; 18.00**
15.00 – kaplica DPS

Nauka rekolekcyjna
w Szkole Podstawowej nr 1
godz. **8.00 – 8.45** klasy 1-3
godz. **8.55 – 9.40** klasy 4-8

Nauka rekolekcyjna
w Szkole Katolickiej
godz. **11.30 – 12.30** klasy 1-3

8 KWIETNIA – WTOREK

Nauka rekolekcyjna
podczas Mszy św.
godz. **6.00; 10.00; 18.00**
15.00 – kaplica DPS

Nauka rekolekcyjna
w Szkole Podstawowej nr 4
godz. **8.00 – 8.45** klasy 4-8
godz. **8.55 – 9.40** klasy 1-3

Nauka rekolekcyjna
w Szkole Katolickiej
godz. **11.30 – 12.30** klasy 4-8

9 KWIETNIA – ŚRODA

Nauka rekolekcyjna
podczas Mszy św.
godz. **6.00; 10.00; 18.00**
15.00 – Msza św. i spowiedź
kaplica DPS

Liturgia słowa
i nauka rekolekcyjna
godz. **8.15** klasy 1-3
Msza św. i nauka rekolekcyjna
dla szkół
godz. **11.30** klasy 4-8

**SPOWIEDŹ REKOLEKCYJNA
DLA DOROSŁYCH**

od godz. **6.00** do godz. **7.00**
od godz. **9.00** do godz. **10.30**
od godz. **15.00** do godz. **18.30**

**SPOWIEDŹ REKOLEKCYJNA
DLA DZIECI**
od godz. **11.00** do godz. **12.00**

FOTO KRONIKA

22 MARCA 2025

Dzień Skupienia Bractwa
Adoracji Najświętszego
Sakramentu
i Wspólnoty Czcicieli św. Józefa

21-23 MARCA 2025

Spotkanie Liturgicznej Służby
Ołtarza w Krakowie

**Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Trójcy Przenajświętszej**
adres: Ofiar Katynia 57,
37-450 Stalowa Wola;
www.stalowawola-michalici.pl